

Dvanáctá šestadvacítká

Začaly prázdniny a z Vaška už byl ostřílený tramvajový profesionál. Nenáročné řemeslo bravurně zvládal i v těch největších špičkách, byl oblíbený u kolegů i u cestující veřejnosti, protože s ním byla sranda.

„Jé, to ste vy...“ ozval se občas někdo z pristoupivších, „to je fajn, s váma se vždycky pobavíme.“

Dokonale znal všechny trati, jejich přednosti i záludnosti v jednotlivých úsecích, a uměl je využívat. Přesně věděl, kde a kdy si může na chvilku zdřímnout, kde naopak musí zbystřit pozornost, aby mu třeba neuniklo hejno krásných medíček v letním balení nastupující na Albertově, nebo naopak množina uniformovaných i tajných policajtů, před kterými bylo nutno si dát pozor na hubu.

Knižku s sebou vozil vždycky a během pár koleček na nových vozech dokázal vstřebat i stovku stránek. Odbavit vůz ve stanici a naštípat nějaký ten lístek uměl, aniž odtrhnul od čtíva oči. Po Aldousu Huxleym se tedy pustil do Feuchtwangera nebo Thackeraye, pak už pomalu neměl v domácí knihovně po čem sáhnout, a tak vyhledal Eckersleyho *Essential english for foreign students* a postupně v průvodcovské kukani prostudoval všech pět dílů. Jeho pasivní znalost

angličtiny se tehdy vypracovala na takovou úroveň, že se mohl pustit i do E. S. Gardnera v originále. Skoro by se dalo říct, že služba na tramvaji byla vlastně příjemnou záležitostí, přičemž naprosto nedocenitelným byl fakt, že po poledním vystřídání nebo večerním zatažení člověk odcházel z pracovního procesu s naprosto čistou hlavou, nezátížen jakýmikoli starostmi souvisejícími s výkonem povolání.

Zřejmě si jeho schopností všimli i ve výpravně kobyliské vozovny, když se začátkem července začali hlásit do služby čerstvě vyškolení brigádníci, a Vaškovi, jakožto zkušenému průvodčímu, je začali svěřovat k zácvičku. Prázdninové brigády pražských študáků u dopravního podniku měly dlouhou tradici a jinak tomu bylo i letos, kdy většina průvodčích v trvalém pracovním poměru čerpala zaslouženou dovolenou a bez brigádníků by se jízdní řády, byť v letně omezeném provozu, zhroutily. A pro středoškolské adolescenty, popřípadě i potřebné vysokoškoláky, to byla celkem zajímavá příležitost k docela slušnému výdělku.

V pondělí Vašek nastoupil na čtyři ranní kolečka na šestadvacítku, a když si před výjezdem dokupoval u okýnka lístky, poklepal mu někdo na rameno. Dokončil obchod, štosem zakoupených jízdenek zkompletoval své konto, které adjustoval v žebradle, a pak se teprve otočil. Před ním stál věčně namíchnutý výpravčí Kočka a jeho obézní figura zpola zakrývala daleko půvabnější postavu dívčí. V tom frmolu a ranním přítmí z ní zatím zahlédl jenom segmenty, přesto by si troufl říct, že se jedná o jednu z nejkrásnějších buchet, na které ve svém již relativně dlouhém životě narazil.